

mulighed for at få etableret et minimum af demokratiske institutioner, som er nødvendige for at organisere fred og stabilitet i området. Kun dermed vil det være muligt at genopbygge troen på en fremtid for Bosnien-Hercegovina.

Det skulle ikke være nødvendigt at sige, at Socialdemokratiet støtter forslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Det er på nær nogle få dage 1 år siden, at Venstre gav sin tilslutning til, at danske militære styrker i en periode på op til 1 år kunne stilles til rådighed for en multinational fredsstyrke, som kunne udsendes til at sikre gennemførelsen af fredsftalen i Bosnien. Siden da har den danske del af IFOR-styrken ligesom de talrige andre danske, der er i forskellige funktioner og organisationer i denne borgerkrigshærgede del af Europa, ydet en fortræffelig indsats, som fru Ingrid Rasmussen sagde. Jeg er enig i, at det er en indsats, som fortjener anerkendelse, men det har været en indsats, som også har krævet ofre, og det er der grund til at have respekt for i dag.

Takket være IFOR-styrkens tilstedeværelse har fredsindsatsen været vellykket i den forstand, at der ikke har været egentlige kamp-handlinger dernede, men alligevel er de forskellige momenter i fredsftalen desværre langtfra ført ud i livet. Jeg tænker på, at ca. 2 mio. flygtninge endnu ikke har kunnet vende hjem, at krigsforbrydere kun i et utrolig minimalt omfang er stillet til ansvar ved krigsforbryderdomstolen for de uhyrlige handlinger, de har begået, og jeg tænker på, at der mangler valg, og at disse valg først kan gennemføres til foråret eller i sommeren 1997.

Jeg mener, at disse valg vil kunne være lakmusprøven på demokratiet og fremtiden for Bosnien, som det nu er delt op i henhold til fredsftalen. Disse valg må ikke svigte, og der er al mulig grund til at frygte, at krigen vil bryde ud igen, hvis den militære indsats i området forsvinder, inden der er skabt tillid befolkningsgrupperne imellem.

På den baggrund kan det sikkert heller ikke undre, at Venstre støtter forslaget om dansk deltagelse i en opfølgingsstyrke. Jeg forstår af bemærkningerne på side 2, at vi taler om en samlet styrke dernede på ca. 36.000 mand, der efterhånden kan nedtrappes. Det er vi indforstået med under forudsætning af, at nedtrapningen ikke sker så hurtigt, at det går ud over det tilbageværende personels sikkerhed.

Jeg konstaterer også, at styrken vil have samme entydige kommandoforhold og kontrolforhold, som IFOR havde, samme beføjelser, er veludrustet og robust, at det er NATO's øverstkommanderende i Europa, der har kommandoen, og at det er de samme rules of engagement, som gælder for denne styrke såvel som for IFOR.

I bemærkningerne på side 3 er opgaverne for opfølgingsstyrken meget detaljeret beskrevet. Jeg er enig i, at det må være disse væsentlige opgaver, styrken skal søge at løse. Det danske bidrag, hedder det i bemærkningen på side 3, kan forudses underkastet en vis fleksibilitet, da det i forløbet kan vise sig påkrævet at tilpasse styrken for at kunne løse opgaven optimalt.

Det har Venstre heller ingen bemærkninger til. Vi finder ikke, det er overordentlig praktisk, men her forudsætter jeg også, at en ændring ikke fører med sig, at personellets sikkerhed kommer i fare, og vi har også hæftet os ved, at der fortsat er sikret vore styrker artilleristøtte fra amerikanske enheder og flystøtte i øvrigt fra NATO. Så de omstændigheder, vi lægger vægt på, synes ifølge forslaget at være opfyldt.

Jeg vil til slut sige, at jeg meget værdsætter det internationale pres, jeg ser, at bl.a. udenrigsministeren har været med til at udøve på det seneste møde i London på parterne dernede i Bosnien og Serbien. Vi kan få en utrolig vanskelig opgave, hvis vi alene med militære styrker, OSCE og andre gode organisationer skal løse denne krig. Det skal parterne selv, og jeg værdsætter det kraftige internationale pres, der er på dem dernede.

Hermed kan jeg tilslutte mig forslaget.

Niels Ahlmann-Ohlsen (KF):

I 1991 brød helvede løs på Balkan. Der havde længe ulmet en konflikt i Jugoslavien mellem serbere, kroater og muslimer, en konflikt, som ikke kun var etnisk betinget, men også drejede sig om magt og indflydelse.

De fleste havde frygtet, at der ville opstå problemer, når undertrykkelsen fra generationers totalitære kommunisme forsvandt. De rædsler, som fulgte i kølvandet på konflikten, havde ingen dog selv i deres mørkeste stund haft fantasi til at forestille sig.

Siden konfliktens start har hele verden været tilskuere til de værste forbrydelser mod menneskeheden siden Anden Verdenskrig. Der er foretaget grusomme etniske udrensninger, kvinder er blevet voldtaget, børn er myrdet, og i